

Отъ стары времена, Римляны тѣ были предадены на религіозно суевѣріе; въ туй отношеніе духъ тѣ имъ са развивалъ твърдѣ полека. Повечето си богева тѣ заели отъ Гърцы тѣ; много отъ богослужебны тѣ обреды преминѣло утѣхъ и отъ Етруски тѣ. Въ древни тѣ книги на Сивилла намѣрвало са предсказванье, че нѣкога Гърцы тѣ и Галлы тѣ ще преземѣтъ земя та на Римъ. За да бы туй предсказванье са испълнило, безъ повреда за Римъ, по съвѣтъ на жрецы тѣ, закопали въ земя та по единъ чивтъ хора отъ сѣка нація. Когато (въ 150-та г. до Р. Х.) Римляны тѣ са біяли срѣщо Персея, уплашило ги лунно затымѣніе. Тѣ зели да удрятъ щитъ о щитъ (както правили южны тѣ Американцы), може за туй, за да пропѣдѣтъ лунны тѣ врагове, и повдигали кѣмъ небе то запалены машамы, а щомъ минавало затымѣніе то, приносяли голѣмы жертвы. Когато са намысляли да разсыпѣтъ нѣкой градъ, консулъ тѣ скрышно молялъ *ценашы* тѣ му, (дѣдны и прадѣдны богева) да са отдалечѣтъ и да си избератъ за живѣлище Римъ, а разсыпанная градъ да оставѣтъ на богева тѣ на зло то и на преисподня та.

Въ Римъ считали до 424 храма, между които са нахождалъ *пантеонъ шѣ*, който ималъ кръгълъ видъ и былъ осветяванъ изъ отгорѣ. Великолѣпный тѣ храмъ на Юпитера Капитолійскаго былъ окрѣженъ съ три реда галлерей. Раскошны тѣ зданія са строили по образецъ на Гръцки тѣ, но часто были много по величавы. Обществены тѣ бани могли да побиратъ нѣколко хиляды кѣпатели. Особито забѣлѣжителны были *водопроводы шѣ* и *военны шѣ пѣшища*. Водопроводы тѣ отъ нѣколко мили далечъ доставяли вода въ сички тѣ римски кѣщѣя; военны тѣ *пѣшища* водили изъ Римъ въ разны области и провинціи; отъ страны тѣ имъ были устроены столове за отдѣхванье; тѣзи пѣтища были обсажены съ съ сѣнчасты дървета. Най извѣстный тѣ пѣтъ былъ *Аппіевъ шѣ*, направенъ отъ четвероуголны плочи,